

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/32/2020
Identifikačné číslo spisu: 5617207404
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5617207404.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mlynské nivy 44/a, 827 15 Bratislava, IČO: 00 686 832, proti žalovanému: MARINA LIPTOV, a.s., so sídlom Bobrovník 140, 032 23 Bobrovník, IČO: 35 686 553, zastúpenému Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO: 35 951 087, o zaplatenie 187 718,44 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 20Cb/47/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 12. decembra 2019, č. k. 14Cob/38/2019-717, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 12. decembra 2019, č. k. 14Cob/38/2019-717 v prvom výroku potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 2. mája 2018, č. k. 20Cb/47/2017-277, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo 17. januára 2019, č. k. 20Cb/47/2017-456 (ďalej len „súd prvej inštancie“), ktorým súd prvej inštancie vo výroku I. žalovanému priznal povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 187 718,44 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 22. marca 2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V ďalšom výroku priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 11. marca 2020 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p.

2.1 Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v zúžení rozsahu odvolacieho prieskumu len na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a d/ C. s. p., napriek tomu, že žalovaný v odvolaní poukázal aj na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/, e/, g/ C. s. p., a tak sa vyhol posúdeniu

existencie odvolacieho dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov. Podľa žalovaného je takýto postup odvolacieho súdu v rozpore s ustanovením § 380 C. s. p. Žalovaný v dovolaní súčasne namieta nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie.

2.2 Vo vzťahu k nesprávne právnemu posúdeniu sa dovolateľ obmedzil na citovanie zákonného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. Zároveň uviedol, že nesprávnymi právnymi závermi konajúcich súdov sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe.

3. Žalobca vo vyjadrení zo 6. mája 2020 navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu už vo svojom skoršom rozhodnutí (uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017) vyslovil, „že povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, rovnako aj § 220 ods. C. s. p.). Povinnosť v zmysle uvedeného ustanovenia má súd vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré strana navrhla a ktoré mali slúžiť na preukázanie tvrdení strany týkajúcich sa predmetu sporu. Uvedené vyplýva aj z judikatury ESLP, v zmysle ktorej z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie ESLP Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993). Pokiaľ procesný návrh strany sporu nemá súvis s predmetom prejednávaneho sporu a nemá význam pre rozhodnutie vo veci, nie je povinnosťou súdu dať strane odpoveď na to, prečo procesnému návrhu strany nevyhovel“ (rovnako aj sp. zn. 3Obdo/17/2018).

5.1 Z uvedeného dôvodu bude dovolací súd posudzovať jednotlivé dovolacie námietky žalovaného len v rozsahu, v akom môžu mať vplyv na rozhodnutie v predmetnom spore (k tomu vid' bod 5. vyššie).

6. Obstať nemôže tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd mal zaťažiť svoje konanie vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ktorá spočíva v zúžení rozsahu odvolacieho prieskumu len na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a d/ C. s. p. a tým spôsobené nevysporiadanie sa s námietkou nevykonania navrhnutých dôkazov (dovolateľ neuviedol, ktoré konkrétne navrhnuté dôkazy súdy nižšej inštancie nevykonali, pozn. dovolacieho súdu). Dovolací súd dáva dovolateľovi do pozornosti, že námietku nevykonania určitých dôkazov nie je možné preskúmať v dovolacom konaní, nakoľko obsahovo sa nejedná o vadu zmätočnosti uvedenú v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. (k tomu vid' 3Obdo/58/2019). Napriek uvedenému dovolací súd poukazuje na bod 50 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd dospel k názoru, že námietku žalovaného o nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie pre neúplnosť dôvodov, možno podriaďiť pod § 365 ods. 1 písm. b/, d/ C. s. p. a zároveň, že žalovaný za naplnenie nesprávneho procesného postupu považoval to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými dôkazmi a tvrdeniami uplatnenými v rámci obrany voči žalobe a v rovine priznania žalovanej sumy žalobcovi napadnutým rozsudkom. Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd neopomenul námietku nevykonania navrhnutých dôkazov, s ktorou sa vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia.

6.1 Najvyšší súd rovnako poukazuje na bod 61 odôvodnenia dotknutého rozhodnutia, v ktorom odvolací súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie sporu je určujúce vykonané dokazovanie a z neho vyvedené skutkové a právne závery. Vo vzťahu ku kľúčovej námietke zhodnotenia dôkazného bremena odvolací súd poukazuje na znenie Zmluvy o NFP a s ňou súvisiacich dokumentov. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, keď súd prvej inštancie dospel k správne záveru o povinnosti žalovaného vrátiť nenávratný finančný príspevok poskytnutý žalovanému na základe Zmluvy o NFP z dôvodu, že žalovaný porušil povinnosti podľa čl. 2 ods. 3 zmluvy o NFP v spojení s článkom 2 ods. 1 všeobecných zmluvných podmienok, článku 8 ods. 1 všeobecných zmluvných podmienok, článku 6 ods. 1 a 3 písm. c/ zmluvy o NFP a článku 14 ods. 1 písm. d/ a i/ všeobecných zmluvných podmienok v spojení s článkom 16 ods. 5 všeobecných zmluvných podmienok. Súd prvej inštancie správne

vyhodnotil skutočnosť, že žalobcovo odstúpenie od zmluvy dňa 25. januára 2017 bolo platné a žalobcovi vznikol nárok na vrátenie finančných prostriedkov.

6.2 Odvolací súd sa s námietkou nevykonania navrhnutých dôkazov dostatočne vysporiadal v bodoch 62 až 69 odôvodnenia, v ktorých okrem iného zdôvodnil prečo a z akého dôvodu považuje dôkazy navrhnuté žalovaným za neopodstatnené a z toho dôvodu neboli vykonané.

6.3 V nadväznosti na uvedené dovolací súd konštatuje, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalovaného, a preto námietka nevykonania dôkazov je námietkou iba účelovou a neopodstatnenou.

6.4 Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore. Už v uznesení z 11. apríla 2019, sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že „prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).“ Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

7. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie tým, že si osvojil tvrdenie žalobcu o porušení zmluvy zo strany žalovaného len na základe nikým nepodpísanej listiny (dovolateľ mal zrejme na mysli Správu z Kontroly na mieste a záznam z administratívnej kontroly, pozn. dovolacieho súdu), a pritom návrhy dôkazov žalovanému odmietol a takýto procesný postup odvolací súd vyhodnotil za zákonný, dovolací súd uvádza, že z hľadiska prípustnosti dovolania je existencia vady zmätočnosti zaťažujúca konanie pred súdom prvej inštancie významná iba vtedy, ak zároveň zaťažuje konanie aj pred súdom odvolacím, alebo vtedy, ak bola vada zmätočnosti včas (t. j. v lehote na podanie odvolania) namietaná v odvolacom konaní, pričom tento nedostatok odvolací súd neodstránil. Pritom platí, že podmienka prípustnosti dovolania nie je splnená s poukazom na judikát č. R 39/1993, ak strana následne mohla uplatniť svoj vplyv na výsledok konania napr. tým, že mohla podať proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktoré jej bolo riadne doručené, odvolanie (rovnako aj 3Obdo/4/2018, 3Obdo/17/2018, 3Obdo/17/2019, 3Obdo/59/2019 a 3Obdo/37/2020).

7.1 Osobitne platí, že pokiaľ strana sporu prípadnú nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie a jej procesné dôsledky vôbec nenamieta v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku (naviac v situácii, keď je kvalifikovane zastúpená advokátom), nevníma túto nesprávnosť, resp. jej dôsledky ako ujmu (podstatnú ujmu) na svojich procesných právach [k tomu viď obdobne aj rozhodnutie EŠLP zo 14. decembra 2010 vo veci Holub proti Českej republike (sťažnosť č. 24880/05)]. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ dovolateľ namieta vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku procesné pochybenia súdu prvej inštancie, tieto môžu byť predmetom dovolacieho prieskumu jedine v situácii, ak ich výslovne vytýkal vo včas podanom odvolaní a odvolací súd vo svojom rozhodnutí tieto pochybenia neodstránil. Pokiaľ určité nedostatky súdu prvej inštancie strana namietala prvýkrát až v podanom dovolaní, tieto nemožno preskúmať v dovolacom konaní, keďže odstraňovanie prípadných nedostatkov v procesnom postupe súdu prvej inštancie patrí do právomoci odvolacieho (a nie dovolacieho) súdu. Rovnako tak je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok sa podáva proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a ako nedostatok v postupe odvolacieho súdu nemožno v dovolaní namietat' niečo, čo nebolo predmetom odvolacieho konania. Odvolací súd je pri svojom rozhodovaní viazaný odvolacími dôvodmi, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania, a ako vadu konania pred odvolacím súdom nemôže strana sporu v dovolaní namietat' niečo, čo nebolo predmetom odvolacieho prieskumu vzhľadom na obsahovú a kvalitatívnu stránku jej odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

8. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom (a ani pred súdom prvej inštancie) nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

9. V časti, v ktorej malo byť dovolanie žalovaného prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., dovolací súd uvádza, že v tejto časti je podané dovolanie absolútne neprejednatel'né.

9.1 Už v rozsudku z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo/61/2016 vo veci rozhodujúci senát dovolacieho

súdu skonštatoval, že rozsah dovolacieho prieskumu je vymedzený konkrétnou argumentáciou dovolateľa, v čom podľa jeho názoru odvolací súd spornú otázku nesprávne právne posúdil a akým spôsobom ju posúdiť mal. Povinnosťou dovolateľa je zo zákonných ustanovení, prípadne z judikatúry určiť právny záver, ktorého (ne)správnosť v súvislosti s právnymi závermi odvolacieho súdu má preskúmať dovolací súd. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa má zamedziť takýto postup a zároveň povinné právne zastúpenie má zabezpečiť, aby dovolateľ jednotlivé dovolacie dôvody presne uviedol a jednoznačne tým stanovil rozsah dovolacieho prieskumu.

9.2 Vychádzajúc z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (k tomu viď R 83/2018). Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. čo predstavuje zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

10. Dovolací súd konštatuje, že dovolanie žalovaného v časti, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie, predmetné náležitosti neobsahuje.

10.1 Jednak dovolateľ neuviedol ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť.

10.2 Oveľa väčším nedostatkom, ktorý spôsobuje neprejedateľnosť dovolania je, že dovolateľ neuviedol právnu otázku, ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí meritórne posudzovať, a túto nie je možné zistiť ani z obsahu podaného dovolania. Rovnako tak žalovaný neuviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a ani nekonkretizoval, ako mal odvolací súd právnu otázku významnú pre rozhodnutie predmetného sporu správne vyriešiť. Dovolateľ - hoci je zastúpený advokátom - tak rezignoval na splnenie zákonnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 432 ods. 2 C. s. p.

10.3 Z uvedeného dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že žalovaný nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie dovolacieho prieskumu v časti právnych záverov vyslovených krajským súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie).

11. Vzhľadom k tomu, že konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. (viď bod 6., 7. a 8. vyššie) pri súčasnom nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p. (viď bod 9. a 10. vyššie), najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.